

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

22 квітня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 86/ко-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Бутенка В.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Шилової Т.С.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді Солом'янського районного суду міста Києва Зелінської Марії Борисівни на відповідність займаній посаді,

встановила:

Згідно з пунктом 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», має бути оцінена в порядку, визначеному законом. Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади.

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Указом Президента України від 11 жовтня 2010 року № 950/2010 Зелінську Марію Борисівну призначено на посаду судді Солом'янського районного суду міста Києва строком на п'ять років.

Указом Президента України від 29 грудня 2017 року № 444/2017 Зелінську Марію Борисівну призначено на посаду судді Солом'янського районного суду міста Києва.

Рішенням Комісії від 01 лютого 2018 року № 8/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання 1790 суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді Солом'янського районного суду міста Києва Зелінської М.Б.

Частиною п'ятою статті 83 Закону встановлено, що порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Комісією.

Відповідно до пунктів 1, 2 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 16 лютого 2018 року № 22/зп-18) (далі - Положення), встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання. Показники відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання досліджуються окремо один від одного та у сукупності.

Пунктом 11 розділу V Положення встановлено, що рішення про підтвердження відповідності судді займаній посаді ухвалюється у разі отримання суддею мінімально допустимого і більшого бала за результатами іспиту, а також більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв за умови отримання за кожен з критеріїв бала більшого за 0.

Положеннями статті 83 Закону визначено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією з метою визначення здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, добросовісність.

Згідно зі статтею 85 Закону кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи:

1) складення іспиту (складення анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання);

2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Відповідно до положень частини третьої статті 85 Закону рішенням Комісії від 25 травня 2018 року № 118/зп-18 призначення тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей у межах кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема, судді Зелінської М.Б.

Зелінська М.Б. склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 64,125 бала. За результатами виконаного практичного завдання Зелінська М.Б. набрала 71 бал. На етапі складення іспиту суддя загалом набрала 135,125 бала.

Зелінська М.Б. пройшла тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей, за результатами якого складено висновок та визначено рівні показників критеріїв особистої, соціальної компетентності, професійної етики та добросовісності.

Рішенням Комісії від 23 квітня 2018 року № 91/зп-18 затверджено результати першого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Іспит», складеного 14 березня 2018 року, зокрема,

судді Солом'янського районного суду міста Києва Зелінської М.Б. Зазначеним рішенням суддю Зелінську М.Б. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Комісією досліджено досьє судді Зелінської М.Б. та 22 квітня 2019 року проведено співбесіду із суддею, під час якої обговорено питання щодо показників за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності, які виникли під час дослідження досьє. Зокрема, обговорено питання ефективності здійснення суддею правосуддя, майнового характеру, задекларованого майна та доходів судді, членів її сім'ї, інформацію, отриману від Національного антикорупційного бюро України, а також інформацію, отриману з відкритих джерел.

До Комісії 21 квітня 2019 року (неділя) о 23 год 48 хв електронною поштою надійшов документ під назвою «Висновок про невідповідність судді Солом'янського районного суду міста Києва Зелінської Марії Борисівни критеріям доброчесності та професійної етики» (далі - висновок) (zareєстровано у Комісії 22 квітня 2019 року). Зазначений документ передано члену Комісії - доповідачу після початку засідання з проведення співбесіди.

Зазначений висновок складено та подано без дотримання вимог підпунктів 4.10.1, 4.10.3 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (далі - Регламент), а саме:

- не дотримано строку подання висновку до Комісії. Висновок zareєстровано у Комісії 22 квітня 2019 року, тобто в день проведення співбесіди, а не за 10 днів;

- не зазначено процедури, в межах якої надано висновок;

- не зазначено інформації щодо пояснень судді, відмови від їх надання, мотивів та підстав їх врахування або відхилення, відомостей щодо можливості судді ознайомитися з висновком;

- відсутні пояснення судді;

- відсутні додатки, які містять матеріали, що підтверджують викладену інформацію щодо судді;

- інформація не підписана всіма членами Громадської ради доброчесності, які брали участь в ухваленні рішення про надання Комісії висновку.

У зв'язку з викладеним, відповідно до підпунктів 4.10.1, 4.10.3 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Комісією у складі колегії прийнято протокольне рішення про залишення висновку без розгляду.

Представник Громадської ради доброчесності на засідання Комісії 22 квітня 2019 року не з'явився.

Також до Комісії надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді Солом'янського районного суду міста Києва Зелінської М.Б., в якій зазначено, що суддя Зелінська М.Б. повідомила недостовірні відомості в пункті 19 декларації доброчесності судді за 2016 рік. А саме, на твердження: «До мене не застосовуються заборони, передбачені Законом України «Про очищення влади» суддя Зелінська М.Б. відповіла: «Підтверджую».

У цій заяві вказано, що суддя ухвалювала рішення, які визначені пунктом 13 частини другої статті 3 Закону України «Про очищення влади», а саме постанови від 21 лютого 2014 року в справах № 760/952/14-п та № 760/1524/14-п. У цих справах притягнуто двох осіб до адміністративної відповідальності у виді накладення штрафу,

які надалі були звільнені від відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII.

Під час співбесіди обговорено, зокрема, такі питання.

На виконання вимог частини першої статті 62 Закону суддя Зелінська М.Б. 25 січня 2017 року подала до Комісії декларацію доброчесності судді за 2016 рік, у якій в пункті 19 підтвердила твердження про те, що до неї не застосовуються заборони, передбачені Законом України «Про очищення влади».

Пунктом 13 частини другої статті 3 Закону України «Про очищення влади» визначено, що заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, які обіймали посаду (посади) у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року та не були звільнені в цей період з відповідної посади (посад) за власним бажанням, зокрема, суддя, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу, про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ухвалив рішення про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень Солом'янським районним судом міста Києва в складі судді Зелінської М.Б. ухвалено судові рішення про притягнення трьох осіб до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) (не виконання вимоги працівника міліції про зупинку транспортного засобу, який було подано за допомогою жезла та свистка, чим порушено пункт 2.4 ПДР України) та піддано адміністративному стягненню у виді штрафу в розмірі 9 неоподаткованих мінімумів доходів, що становить 153 грн. Так, у справі № 760/952/14-п - постанова від 29 січня 2014 року, у справах № 760/1524/14-п та № 760/2024/14-п - постанови від 21 лютого 2014 року. В судові засідання особи, притягнуті у цих справах до адміністративної відповідальності, не з'явились. Зазначені судові рішення ухвалені без участі цих осіб та оприлюднені в Єдиному державному реєстрі судових рішень 25 вересня 2015 року.

Надалі постановами Солом'янського районного суду міста Києва від 14 березня 2014 року в справах № 760/952/14-п, № 760/2024/14-п та № 760/1524/14-п осіб звільнено від адміністративної відповідальності, передбаченої статтею 122-2 КУпАП, на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».

Стосовно заповнення пункту 19 Декларації доброчесності судді за 2016 рік суддя Зелінська М.Б. пояснила таке.

Стосовно неї уповноваженим на те органом, Солом'янським районним судом міста Києва, проведено перевірку відповідно до Закону України «Про очищення влади», за результатами якої 14 квітня 2016 року складено довідку про те, що до

Зелінської М.В. не застосовуються заборони, передбачені частиною третьою та четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади».

Такі висновки зроблені, зокрема, на підставі відповіді Державної судової адміністрації України від 08 грудня 2015 року. З цієї відповіді вбачається, що станом на 06 жовтня 2015 року судові рішення, які відповідають критеріям, встановленим пунктом 13 частини другої та частини третьої статті 3 Закону України «Про очищення влади», ухвалені суддею Зелінською М.Б., в Єдиному державному реєстрі судових рішень відсутні. Зазначену інформацію слід розуміти як таку, що нею не ухвалювались судові рішення, передбачені пунктом 13 частини другої та частиною третьою статті 3 Закону України «Про очищення влади».

Станом на день перевірки (06 жовтня 2015 року) судові рішення в справах № 760/952/14-п та № 760/1524/14-п були наявні в Єдиному державному реєстрі судових рішень (опубліковані 25 вересня 2015 року).

Відповідно до пункту 13 частини другої статті 3 Закону України «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до осіб, які обіймали посаду (посади) у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року та не були звільнені в цей період з відповідної посади (посад) за власним бажанням, зокрема до судді, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу, про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ухвалив рішення про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності осіб, звільнених від кримінальної або адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII, Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII.

Пунктом 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади України» визначено, що суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним одноособово або у колегії суддів рішень, зокрема, про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом. Вказана норма кореспондується з пунктом 13 частини другої статті 3 Закону України «Про очищення влади».

Крім того, окремим питанням щодо змісту статті 3 Закону України «Про очищення влади» є той факт, що положення щодо суддів дублюються або мають спільний предмет регулювання порівняно із Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Суддя Зелінська М.Б. зазначила, що такий підхід є неприйнятним. Реформа судової системи є значно складнішим процесом, і вирішувати її інструментами люстрації неможливо. Це суперечить і статті 61 Конституції України, яка передбачає, що ніхто не може бути двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду

за одне й те саме правопорушення. Юридична відповідальність особи має індивідуальний характер.

Як вбачається зі змісту судових рішень в справах № 760/952/14-п та № 760/1524/14-п – винні в адміністративному правопорушенні особи піддані адміністративному стягненню у виді штрафу в розмірі 9 неоподатковуваних мінімумів доходів, що становить 153 грн на користь держави.

Суддя Зелінська М.Б. пояснила, що накладаючи стягнення у виді штрафу – мінімальної санкції, передбаченої статтею 122-2 КУпАП, нею були дотримані вимоги статей 30, 33 КУпАП, покарання було призначене в межах статті 122-2 КУпАП для запобігання вчиненню нових правопорушень, з врахуванням характеру вчиненого порушення Правил дорожнього руху України до осіб, які на момент розгляду справ у Солом'янському районному суді міста Києва та винесення постанов у вказаних справах жодним чином не ідентифікували себе як учасники акцій протесту «Автомайдан» або будь-яких інших мирних зібрань. Крім того, у постанові 760/952/14-п зазначено, що особа рухалась по вул. Народного Ополчення, що не має відношення до руху колони «Автомайдан».

Жодне із зазначених рішень не оскаржувалось особами, яких притягнуто до адміністративної відповідальності, та не скасовано у встановленому законом порядку. Жодна з осіб фактично за п'ять років не подавала особисто будь-яких скарг. Таким чином, ухвалене судом рішення, якщо воно набрало законної сили, - обов'язкове до виконання на всій території держави (стаття 129 Конституції України). Якщо рішення суду не скасоване в установленому порядку, то воно вважається законним.

У відповідності до статті 23 КУпАП, адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами.

З огляду на викладене, постановами Солом'янського районного суду міста Києва від 29 січня 2014 року в справі № 760/952/14-п та від 21 лютого 2014 року в справі №760/1524/14-й під головуванням судді Зелінської М.Б. притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП, за відсутністю будь-яких доказів, які б свідчили про виконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу, вочевидь є законним, а накладення на порушника стягнення у виді мінімального штрафу не позбавило останнього права в подальшому керувати транспортним засобом. Судом не було встановлено руху цих осіб саме в колоні учасників акцій протесту «Автомайдан» або факту участі осіб у будь-яких інших мирних зібраннях.

У справі № 760/1524/14-п є заява особи, написана нею власноруч ще у 2014 році про те, що вона жодного відношення до «Автомайдану» не має, так як багато років тому продала автомобіль марки Opel за дорученням, до суду за неодноразовими викликами не з'являлась, так як знаходилась в декретній відпустці по догляду за дитиною. Але зазначена заява була подана до суду після розгляду відповідного адміністративного протоколу та клопотання прокурора.

Що стосується рішення в справі № 760/952/14-п, то особа також викликалась до суду неодноразово, без поважних причин не з'явилася, пояснення не надала. КУпАП передбачено строки розгляду адміністративного протоколу та не заборонено розглядати зазначену категорію справ без участі правопорушника.

Справи про адміністративні правопорушення, які стосуються подій 29 грудня 2013 року, суддя Зелінська М.Б. розглядала за участю осіб, які притягувалися до адміністративної відповідальності, свідків, адвокатів і ухвалювались рішення про їх закриття за статтею 247 КУпАП.

На думку судді Зелінської М.Б., вказане свідчить про те, що нею ухвалювались різні рішення, що відповідали фактичним обставинам кожної окремої справи, а також про те, що прав керування транспортними засобами вона не позбавляла жодної особи. Тобто, під час ухвалення таких рішень вона виконувала свій професійний обов'язок – у процесуальний спосіб та відповідно до чинного законодавства вирішувала питання, пов'язані з притягненням осіб до адміністративної відповідальності.

Згідно зі статтею 122-2 КУпАП протягом всього часу роботи на посаді судді Зелінська М.Б. застосовувала до осіб, які не надали суду пояснення, мінімальний штраф, що прямо вказує на те, що незважаючи на час та події в державі, її рішення нічим не відрізнялись між собою. Судових рішень про притягнення осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої статтею 122-2 КУпАП у виді позбавлення прав керування транспортними засобами, вона не ухвалювала.

Якщо навіть припустити (оскільки докази в матеріалах справи відсутні), що вказані особи були причетні до акцій протесту «Автомайдан» або будь-яких інших мирних зібрань, наведене вище свідчить про те, що прийняті суддею рішення у вказаних справах вочевидь не мали на меті своєрідним чином «покарати» осіб за участь в акції протесту - автомобільній поїздки до помешкання колишнього Президента України, а накладення на порушника стягнення у вигляді мінімального штрафу не позбавило вказаних осіб права подальшої участі в аналогічних заходах.

Згідно зі статтею 122-2 КУпАП невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу тягне за собою накладення штрафу від дев'яти до одинадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців.

Статтею 245 КУпАП встановлено, що завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Частиною другою статті 61 Конституції України передбачено, що юридична відповідальність особи має індивідуальний характер.

Відповідно до частини четвертої статті 54 Закону (в редакції, яка діяла на час розгляду зазначених справ) суддя зобов'язаний, крім іншого, своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства, додержуватись присяги судді.

Усі зазначені питання неодноразово були перевірені відповідними органами, а саме Вищою кваліфікаційною комісією суддів України та Вищою радою правосуддя під час надання рекомендації для призначення на посаду судді безстроково, оскільки повноваження судді Зелінської М.Б. закінчились у 2015 році, а 29 грудня 2017 року вона була призначена Указом Президента України на посаду судді.

Суддя вважає, що прийняті нею рішення по справам № 760/952/14-п та № 760/1524/14-п про адміністративні правопорушення не завдали шкоди демократичному, конституційному ладу, правам і свободам громадян, інтересам суспільства та держави, призначений вид покарання не був пов'язаний з

позбавленням права керувати транспортними засобами, в матеріалах судових справ відсутні докази того, що притягнуті до адміністративної відповідальності особи прямо або опосередковано були учасниками «Автомайдану». Тому заборони, передбачені Законом України «Про очищення влади», до неї не застосовуються.

Ураховуючи викладене, суддя Зелінська М.Б. вважає, що Декларація доброчесності судді за 2016 рік, подана 25 січня 2017 року, не містить жодних недостовірних відомостей.

Комісія вважає пояснення судді змістовними та обґрунтованими з огляду на таке.

В матеріалах суддівського досьє наявна копія ухвали члена Вищої ради правосуддя Шапрана В.В. від 01 вересня 2017 року № 3161/0/18-17 про залишення без розгляду та повернення ОСОБА_1 заяви про порушення суддею Зелінською М.Б. вимог щодо несумісності, передбачених Законом України «Про очищення влади».

У цій ухвалі зроблені, зокрема, висновки про те, що Закон України «Про очищення влади» визначає особливий порядок перевірки суддів, спеціально уповноваженого суб'єкта звернення щодо подання про звільнення суддів, а також передбачає умову та підставу, за наявності яких зазначений суб'єкт звертається з пропозицією про звільнення судді.

Так, проведення перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади» покладено на голову суду, в якому працює суддя. Органом, який здійснює перевірку щодо заборон, які можуть бути застосовані до осіб, які обіймали в період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року посаду судді і ухвалили рішення, зокрема, про притягнення до адміністративної відповідальності відповідно до Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII є Державна судова адміністрація України.

У разі встановлення під час перевірки судді недостовірності відомостей, визначених пунктами 1 та/або 2 частини п'ятої статті 5 Закону України «Про очищення влади», орган який проводив перевірку (Державна судова адміністрація України) надсилає копію висновку про результати перевірки до Міністерства юстиції України, яке у триденний строк із дня одержання такого висновку надсилає його до Вищої ради правосуддя та/або Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та звертається з пропозицією про прийняття подання про звільнення судді з посади (частина тринадцята статті 5 Закону України «Про очищення влади»).

З матеріалів суддівського досьє вбачається, що суддя Зелінська М.Б. пройшла передбачену Законом України «Про очищення влади» перевірку, що підтверджується довідкою Солом'янського районного суду міста Києва, складеною відповідно до форми, визначеної в додатку 5 до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 167 (перевірка проводилась з 06 жовтня 2015 року до 12 квітня 2016 року).

На час проведення такої перевірки судові рішення, ухвалені суддею Зелінською М.Б. у справах № 760/952/14-п, № 760/2024/14-п та № 760/1524/14-п, були опубліковані в Єдиному державному реєстрі судових рішень (25 вересня 2015 року) та були предметом перевірки відповідно до Закону України «Про очищення влади».

Відповідно до листа Територіального управління Державної судової адміністрації України у місті Києві від 08 грудня 2015 року № 4-7704/15 в Єдиному

державному реєстрі судових рішень станом на 06 жовтня 2015 року відсутні судові рішення, ухвалені суддею Зелінською М.Б., та які відповідають критеріям, встановленим пунктом 13 частини другої та частиною третьою статті 3 Закону України «Про очищення влади». Тобто таких рішень вона не ухвалювала.

З наведеного вбачається, що суддя Зелінська М.Б. у встановленому законодавством порядку пройшла перевірку відповідно до Закону України «Про очищення влади», за результатами якої встановлено, що до неї не застосовуються заборони, передбачені частиною третьою і четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади». Отже, у декларації доброчесності за 2016 рік у пункті 19 суддя Зелінська М.Б. зазначила достовірні твердження.

Слід звернути увагу, що рішення Вищої ради правосуддя, ухвалені на виконання своїх повноважень, не мають преюдиційного характеру та застосовуються окремо до кожного судді.

Варто також зазначити, що Законом України «Про очищення влади» визначено правові та організаційні засади проведення очищення влади (люстрації) для захисту та утвердження демократичних цінностей, верховенства права та прав людини в Україні.

Закон України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» визначає правові та організаційні засади проведення спеціальної перевірки суддів судів загальної юрисдикції як тимчасового посиленого заходу з використанням існуючих процедур розгляду питань про притягнення суддів судів загальної юрисдикції до дисциплінарної відповідальності і звільнення з посади у зв'язку з порушенням присяги з метою підвищення авторитету судової влади України та довіри громадян до судової гілки влади, відновлення законності і справедливості.

Зі змісту цих законів вбачається, що Закон України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» містить спеціальні норми щодо суддів порівняно з Законом України «Про очищення влади», та конкретизує випадки притягнення суддів до відповідальності за ухвалення судових рішень стосовно учасників подій які мали місце в Україні в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Європейська комісія «За демократію через право» (Венеціанська комісія) 19 червня 2015 року схвалила висновок № 788/2014, в якому зазначено, що з прийняттям Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» в судову систему введено люстрацію у формі перевірки суддів. Однак, з огляду на наявність Закону України «Про очищення влади» судді продовжують підпадати під дію двох законодавчих актів про люстрацію (цього закону та Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні»). Співвідношення між зазначеними законодавчими актами є незрозумілим. Венеціанська комісія зробила висновок про те, що звичайні судді мають бути вилучені з частини четвертої статті 2 та підпадають виключно під дію Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Також під час співбесіди обговорено питання про достовірність зазначення суддею Зелінською М.Б. тверджень про те, що нею та членами її сім'ї у 2016 році не здійснювались витрати, що перевищують доходи судді та доходи членів її сім'ї.

Відповідно до декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2016 рік, дохід судді Зелінської М.Б. становив усього 1 258 375 грн (182 375 грн заробітної плати та 1 076 000 грн доходу від відчуження рухомого майна (крім цінних паперів та корпоративних прав). Заробітна

плата чоловіка судді за 2016 року становила 203 805 грн. Крім того у чоловіка судді за попередній період (2015 рік) задекларовано 300 000 грн готівкових коштів, розмір яких у 2016 році зменшився до 110 000 грн.

Суддя Зелінська М.Б. надала до Комісії усні та письмові пояснення, що починаючи з 2010 року (ще до того часу, як була призначена на посаду судді) вона постійно мала у власності автомобілі, які після декількох років користування продала.

Так, у 2011 році суддя Зелінська М.Б. придбала автомобіль Toyota Prado 2011 року випуску за кошти від продажу попереднього автомобіля приблизно за 60 000 доларів США. У 2016 році вона продала цей автомобіль за 1 076 000 грн (приблизно 40 000 доларів США). Зазначене підтверджується актом прийому-передачі автомобіля від 27 січня 2016 року та довіреністю, копії яких надані Комісії. Вартість автомобіля визначена за домовленістю сторін та обумовлена тим, що автомобіль на момент продажу був у дуже гарному стані та мав невеликий пробіг (суддя їздила на ньому лише по місту Києву).

Надалі у 2016 році суддя придбала автомобіль BMW X4 2016 року випуску за кошти від продажу автомобіля Toyota Prado 2011 року випуску та за рахунок частини коштів, які були задекларовані суддею як готівкові активи чоловіка.

Комісія вважає надані суддею Зелінською М.Б. пояснення обґрунтованими та змістовними. Інформація про недостовірність відомостей, вказаних суддею Солом'янського районного суду міста Києва Зелінською М.Б. у декларації доброчесності судді за 2016 рік, є непідтвердженою.

Таким чином, під час співбесіди Комісією досліджено та обговорено, зокрема, ту саму інформацію, що міститься у висновку.

Урахувавши викладене, заслухавши доповідача, дослідивши досьє судді, надані суддею пояснення та результати співбесіди, під час якої вивчено питання про відповідність Зелінської М.Б. критеріям кваліфікаційного оцінювання, Комісія дійшла таких висновків.

За критерієм компетентності (професійної, особистої та соціальної) суддя набрала 353,125 бала.

За критерієм професійної компетентності Зелінську М.Б. оцінено Комісією на підставі результатів іспиту, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди за показниками, визначеними пунктами 1-5 глави 2 розділу II Положення. За критеріями особистої та соціальної компетентності Зелінську М.Б. оцінено Комісією на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди з урахуванням показників, визначених пунктами 6-7 глави 2 розділу II Положення.

За критерієм професійної етики, оціненим за показниками, визначеними пунктом 8 глави 2 розділу II Положення, суддя набрала 200 балів. За цим критерієм суддю оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди.

За критерієм доброчесності, оціненим за показниками, визначеними пунктом 9 глави 2 розділу II Положення, суддя набрала 185 балів. За цим критерієм суддю оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди.

З урахуванням викладеного, за результатами кваліфікаційного оцінювання суддя Солом'янського районного суду міста Києва Зелінська М.Б. набрала 738,125 бала, що становить більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв.

Комісія визначила, що суддя Солом'янського районного суду міста Києва Зелінська М.Б. відповідає займаній посаді.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту у разі ухвалення рішення про підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за наявності висновку ухвалюється протокольне рішення про винесення на розгляд Комісії у пленарному складі питання щодо підтримки зазначеного рішення відповідно до вимог абзацу другої частини першої статті 88 Закону.

Рішення про підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 83-88, 93, 101 Закону, Положенням, Регламентом, Комісія

вирішила:

визначити, що суддя Солом'янського районного суду міста Києва Зелінська Марія Борисівна за результатами кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді набрала 738,125 бала.

Визнати суддю Солом'янського районного суду міста Києва Зелінську Марію Борисівну такою, що відповідає займаній посаді.

Рішення набирає чинності у порядку, визначеному підпунктом 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії:

А.В. Василенко

Т.С. Шилова